

Dejepis extra 4/2017

Časopis nielen pre tých, ktorí majú radi históriu.

Záverečné sústreďenie Petržalskej Superškoly - záhrada hradu Červený kameň.

Milí čitatelia,

v tomto čísle Vám porozprávame, čo zaujímavé sa udialo v dňoch 22. - 24. 5. 2017 počas záverečného sústredenia Petržalskej Superškoly. Pokiaľ ste šiestaci alebo starší, tak Vám projekt Superškoly predstavovať nemusíme, ale ak ste mladší, treba o ňom povedať aspoň pár slov: už pred piatimi rokmi sa petržalská samospráva rozhodla spolupracovať so Slovenskou akadémiou vied a ponúknuť žiakom základných škôl prednášky svojich významných odborníkov. Následne prednášajúci odborníci stanovili okruhy problémov, o ktorých mali žiaci v trojčlenných tímoch vytvoriť prezentáciu.

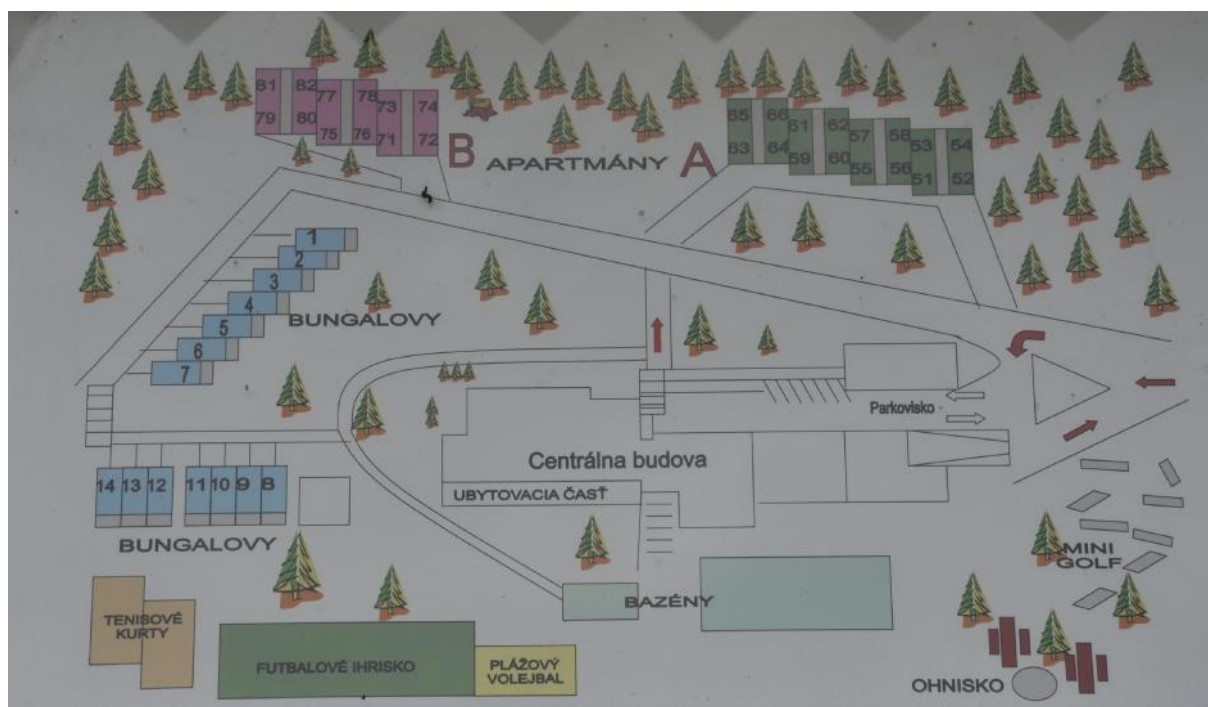
Internet však ponúka množstvo informácií, preto bolo dôležité vybrať z nich len tie, ktoré sú správne a podstatné. Podobá sa to na prácu historika, lebo aj on musí posúdiť, či zachované pramene sú pravdivé, či ten, kto ich písal, niečo neprikrášľoval, prípadne dokonca vedome neklamal.

Následne boli zo všetkých prezentácií, ktoré vznikli v rámci petržalských škôl, vybrané (odborníkmi zo SAV) tri najlepšie: za šiesty, siedmy a ôsmy ročník. Celkovo sa tak záverečného sústredenia mohlo zúčastniť iba 27 žiakov. Tento rok sa nám podarilo „preniknúť“ až do dvoch kategórií - medzi siedmakov a ôsmakov.

Z Bratislavy sme odchádzali o 10.00, približne o hodinu sme sa dostali do areálu účelového zariadenia NR SR v Častej - Papierničke ...

... jedná sa o veľký rekreačný areál ...

... ale my sme neprišli za účelom rekreovať sa, ale odprezentovať svoje práce a zároveň dozvedieť sa niečo nové od našich rovesníkov, ale hlavne od pracovníkov SAV-u. Preto sme už prvý deň po ubytovaní a chutnom obede zasadli do konferenčnej miestnosti. Ako prví boli so svojimi prezentáciami na rade siedmci. Tradične sa prezentuje od tretieho po prvé miesto. Usporiadateľ však spravil zmenu a naše siedmačky **Nina Čirková, Margaréta Lejová, Michaela Töröková**, ktoré svoju kategóriu vyhrali, tak začínali „odbornú“ časť pod pozorným okom pána Klempu zo SAV.

Najskôr bolo trochu „cítiť obavy“, ako našu prezentáciu príjmu odborníci, ale aj naši rovesníci, ale obrázok po obrázku sme boli viac odvážni ..

... a na konci našej prezentácie sa na našich tvárach dokonca konečne objavil aj úsmev.

Po odprezentovaní sme dostali niekoľko otázok, ktoré sme úspešne zodpovedali. V prezentáciách pokračovali naši rovesníci a my sme mohli porovnávať našu a ich práce. Po skončení obhajoby prác nám pán Klempa ukázal, ako sa „loví vírusy“. Pozorne sme ho nesledovali iba my, siedmačky, ale všetci zúčastnení, medzi nimi aj naše staršie spolužiačky - ôsmačky.

Na záver pracovnej časti sme si spravili s pánom Klempom spoločnú fotografiu ...

... nasledoval zaslúžený oddych - boli sme si zaplávať, následne večera a odchod do apartmánov, v ktorých sme boli ubytovaní.

Večer a noc ubehli ako voda a bolo tu ráno. Po raňajkách realizovaných formou švédskych stolov ...

.. sme sa pešo vydali na hrad Červený Kameň. Počas približne hodinovej túry sme sa viackrát zastavili a pán Vršanský zo SAV-u nám čo - to porozprával o vývoji okolitej krajiny ... Pri vstupe do areálu nás okrem suvenírov zaujal pekne vyfarbený páv.

Prešli sme cez francúzsky aj anglický hradný park k hlavnej budove. Po ceste sme sa odfotili pri mohutných stromoch. Pohľad na nás je na titulnej strane tohto čísla. Do expozičných priestorov sme nešli (ved' asi všetci Bratislavčania v nich boli niekoľkokrát), pán učiteľ nás však zobrať na vyhladkovú baštu, kde nám porozprával nielen stručné dejiny hradu. Potom sme prešli okolo hlavnej budovy hradu, ...

... pri ktorej sme vyplašili srnku - bola však rýchlejšia ako naše fotoaparáty. Tu sme sa dozvedeli viacero ďalších, nielen dejepisných zaujímavostí, pretože nám o geologickej minulosti miesta, na ktorom stojí hrad, porozprával pán Vršanský

Pred odchodom z hradného areálu sme sa ešte zastavili pod mostom, kde sa nachádza zaujímavý priestor ...

Čo myslíte, na čo slúžil???

Po približne hodine cesty späť a chutnom obede nás čakala „pracovná“ časť dňa. Svoje prezentácie „obhajovali“ zástupcovia ôsmeho ročníka. Tentokrát usporiadateľ zvolil tradičnú formu - začínalo sa tretím miestom a končilo prvým. Tak sa zas stalo, že sme obhajovali svoje práce ako prvé, pretože naše družstvo v zložení **Ema Panáčková, Dominika Ondrušová a Klára Kubíková** skončilo na tretom mieste. Aj ôsmačkam chvíľu trvalo, kým sa „zžili s prostredím“...

Po skončení prezentácie nasledovali otázky – boli sme riadne „grilované“, ale zvládli sme to. Nasledovali prezentácie našej „konkurencie“, potom prednáška pána Rušina z Astronomického ústavu SAV a po jej skončení sme si spravili spoločnú fotografiu.

Nasledoval krátky oddych, kto chcel, mohol ísť do bazéna, potom večera. Náš pracovný deň ešte neskončil, pretože prišla očakávaná chvíľa – odovzdávanie cien. Siedmačky, ktoré svoju kategóriu vyhrali, získali tablet...

... ôsmačky, ktoré skončili tretie, získali externý disk...

... pracovný deň však stále ešte neskončil, lebo pán Vršanský (ktorý nám aj odovzdával ceny), mal prednášku „Šieste vymieranie“, ktorú viacerí z nás hodnotilo ako najzaujímavejšiu. Po jej skončení sme dost' unavení rýchlo zaspali.

Posledný deň sme nemali svojich zástupcov medzi šiestakmi, ale aj tak sme pozorne sledovali prezentácie najmladších účastníkov. Po ich prezentáciách sme sa všetci zapojili do tvorby „raket“...

... ktoré sme následne vonku „odpálili“. Nasledoval obed a cesta domov.

Už teraz sa tešíme na nasledujúci ročník Superškoly !!!

Záverečné poznámky:

- Celé sústredenie Petržalskej Superškoly - doprava, ubytovanie, strava a ceny hradila petržalská samospráva.
- Petržalská Superškola „sa dostala“ do Dejepisú extra nielen preto, že sme boli na hrade Červený Kameň, ale aj preto, že o viacerých skutočnostiach, ktoré nám boli prezentované, sa učí v ôsmom a deviatom ročníku na dejepise.
- Pomocou projektov, ktoré sme realizovali, sme sa naučili hľadať hodnoverné informácie o prezentovaných faktoch.